

[Brusvang]

Man må imidlertid være opmærksom på, at det jo ikke er sådan, at vi står ganske uden regler på dette område. Vi har i dansk ret culpareglen. Det vil sige, at man er ansvarlig for den skade, man er årsag til ved forsæt eller ved simpel eller grov uagtsomhed. Hvis en producent gør sig skyldig i et sådant forhold, er han efter disse regler ansvarlig.

Vi er altså ikke uden regler, men jeg vil ikke bestride, at der kan være behov for flere regler. Jeg er bekendt med, at man i international regie har beskæftiget sig indgående hermed – jeg tror i mere end 10 eller 15 år – og som justitsministeren har peget på det, har man arbejdet med dette i EF uden at være nået til et endeligt resultat.

De regler, der her ønskes fra forslagsstillerens side, er langt mere vidtgående end de regler, vi kender i dansk ret i almindelighed. Her tænker jeg netop på culpareglen og den praksis, der har udviklet sig. Der er i virkeligheden – som det nærmere er beskrevet i Industrirådets skrivelse af dags dato, der har været omtalt af andre ordførere – så vidt jeg kan se, tale om en omvendt bevisbyrde. Når man læser bemærkningerne til det pågældende forslag, kan man også se, at forslagsstillerne selv anvender den formulering, at der nærmest skal være tale om et objektivi ansvar, det vil sige et ansvar, hvor der overhovedet ikke foreligger culpa, hvad der er noget særdeles undtagelsesvist i dansk ret og derfor noget meget farligt og noget meget betænkeligt og noget meget vidtrækkende.

Vi må sige ligesom justitsministeren, at vi ikke kan acceptere vedtagelsen af et yderligere regelsæt på dette område, uden at arbejdet i EF er færdiggjort forinden.

Om beslutningsforslag nr. B 92 kan jeg sige, at vi har mærket os industriministerens redegørelse om dette forhold, som vi også i alt væsentligt er enige i. Formålet med forslaget er at beskytte forbrugernes sundhed og sikkerhed og forhindre, at der opstår ulykker, noget, vi alle kan være enige i. Men som industriministeren har anført i sin redegørelse, har vi allerede forbrugerombudsmandens administration. Jeg tænker specielt på hans administration af notifikationssystemet om farlige produkter, noget, der hidrører fra international regie, fra arbejde i OECD, i EF og i Nordisk Råd. Da administrationen heraf er tilfredsstillende, og da vi ser, at forbrugerombudsmanden har benyttet lejligheden til at

udarbejde vejledende regler for markedsføringen, føler vi ikke, at der for øjeblikket er behov for en yderligere lovgivning på dette område, og kan derfor ikke medvirke til forslagets gennemførelse.

(Kort bemærkning).

Alice Faber (SF):

Jeg går herop, fordi jeg bliver lidt forvirret, når både hr. Helge Sander og hr. Brusvang giver udtryk for, at ministeren har sagt, at han ikke går ind for et objektivi ansvar. Jeg mener, jeg hørte ministeren sige, at han gik ind for et objektivi ansvar. Så bliver jeg forvirret og spørger: hvad mener ministeren?

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg tror, at fru Alice Faber hørte ganske rigtigt. Ministeren sagde objektivi ansvar. Derfor vil jeg godt, for at ingen skal være i tvivl, endnu en gang citere fra det notat om produktansvar, markedsudvalget har fået i dag:

»I den forbindelse kan det oplyses, at det objektive ansvar ifølge direktivforslaget påhviler producenten. Ved producenten forstås såvel producenten af det færdige produkt som producenten af ethvert defekt materiale eller delprodukt.«

Den første del af citatet synes jeg lyder rimeligt: man går ind for et objektivi ansvar. Men jeg forstår ikke det, der kommer bagefter. Først taler man ubetinget om produktet, men derefter går man over til at tale om »ethvert defekt materiale eller delprodukt«, og det er jo helt klart, at hensigten i socialdemokratiets forslag ikke bare er, at dette skal handle om defekte materialer eller defekte delprodukter, men derimod om produkterne som sådan; der skal både være system- og udviklingsskader med, og det notat, som markedsudvalget har fået, lægger altså klar distance til, at man kan inkorporere systemskader. Det forhandler man simpelt hen ikke om i EF, og hvis man gør det, så er det i hvert tilfælde ikke kommet med i notatet, hvoraf det fremgår, at systemskader ikke er et led i de forhandlinger.

Herudover vil jeg sige, at hvad angår forslaget om produktansvar, er vi enige med socialdemokratiet i intentionerne, nemlig for det første, at der skal være objektivi ansvar, at system- og udviklingsskaderne skal være